

ma, kui se haige nõdder on, kui temma silmanäggo ja mõttad kahwatand, kui ta kõrwad kummisewad ja minnestus temma peäle kippub.

1) Se innimenne, kelle werri jookseb, peab sama ühte külma tuppä widud. Panne tedda pitkali mahha ja aia temma ihho sirgeks; katta tedda kergeste riettega kinni ja ärra anna temmale ühtegi muud, kui happut jomaaega jua ja wata hästi järrele, et ta paljo ei sa ligutada.

2) Jookseb werri wolašte hawast wälja, siis krapa noaga üht linnast ride-tükki ja mis siis mahhatulleb, sedda kasta ädikaga mürjaks ja panne sedda hawa peäle. Sa woid ka hallit pabberit ehk ka taeta wõtta ja kui sedda ädika sisse olled kastnud, hawa peäle panna.

3) Meed kohhad, mis keige ennamiste werd jookswad, pearwad kõrgemale heidetud sama, kui keik mu ihho, ja siis tulleb

wähhemalt sawad mõda läinud. Sest sedda kaueminne se haaw lahti seisab, sedda enneminne woid sinna lota, et kui keik mis siin õppetakse, wisi pärrast prugitud on, innimenne jälle woib terweks sada.

3) Tahhab se haaw kinniminna, siis põlleta sedda kohta seddamaid jälle kumaks-tehtud rauaga — ehk panne, kui haaw alles lahti on, nattoke penikest sola, peneks tougatud pippart, ja ninnatubbakast selle hawa sisse ja panne siis nartsoga, mis õlli sisse kastetud, ehk raswaga woitud, sedda hawatud kohta kinni.

4) Innimenne, kedda hul koer hammustanud, peab katsma rahholisse melega olla, sest et hirm ja kartus temmale agga suremat kahjo teeb. Geisko temma siis paigal. Ärgo wihhastago ta ennast. Ta hoidko pallawa ja külma eest. Temma sõgo ja jogo rohkest pima — agga ärgo prugigo mitte õllut, ja ei koggoniste mitte wina.